

та, праща тъ. Стадото, безпомощно да помогне на своя другар, напушта това място и отива другаде да дири храна.

Вие се същате сега, въ какво се състои работата. Ямата е била нарочно пригответа и отгоре покрита съ дървета, клонки, шума и трева.

Недалечъ отъ тази яма живеятъ нѣколко семейства. Тъ сѫ избрали за жилище пещера, която може да побере стотици хора. Тъхното зорко око вижда, че целта е постигната. Млади и стари, жени и деца се отправятъ къмъ ямата. Непредпазливъ младежъ изпитва силата на мамутовия хоботъ. Полумъртъвъ той е поваленъ на земята. Немощнитъ старци плахо гледатъ на чудовището, а по-силнитъ сипятъ градъ отъ камъни или отправятъ копия и стрели.

Не да отмъстятъ вършатъ това, а да направятъ скжпата си плячка безопасна и по-нататъкъ да се спрavitъ съ нея. Минава доста време. Най-после черепътъ на животното е разбитъ, тълото му се покрива съ рани, отъ които блика обилна кръвь. Хоботътъ едва се движи, главата се наклонява на една страна, силитъ на гиганта го напушта.

Още малко и очитъ се затварятъ.

Неописуема радостъ настъпва. Не е нуждна почивка. Копия и стрели се оставятъ на страна. Ножове и триони отъ кремъкъ сѫ вече въ работа. Покритата съ гъста козина кожа се одира. Грамаднитъ бивни зѣби се отчупватъ, отъ трупа се нарѣзватъ голѣми кѣсове и всѣки единъ лакомо дѣвче. Кожата, поставена върху дѣлги дървета, отъ нѣколко яки рамена се отнася въ пещерата. Каква хубава и топла постилка ще се опъне върху студения подъ на пещерата. Бивнитъ зѣби, сѫщо съ мѣка носени, ще послужатъ за изработване на разни ордия, накити и други нѣща. Други се натоварватъ съ кѣсове месо, които, като запаси за следнитъ дни, се окачатъ по стенитъ на пещерата. Нощта настъпва.